

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De trinitate

Augustinus, Aurelius

[Freiburg im Breisgau], 1494

[Liber II]

[urn:nbn:de:bsz:31-313432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-313432)

Libet

Incipiunt capitula secundi libri

- i De regulis fm quas scriptura de patre loquitur et filio.
- ii De his scripture locis in quibus dubium est an propter assumptam creaturam minorem patre iudicet filium: an vero hoc tantum quod licet equaliter patri: tamen et de patre sic doceant.
- iii De his qui spiritum sanctum non minorem patre iudicant: sed tantum quod de patre procedit.
- iiii De clarificatione qua et pater filium glorificat et filius patrem.
- v Quo intelligenda sit missio: siue filij aut spiritus sancti.
- vi Quid sit quod nunquam legitur pater maior spiritus sancto: aut spiritus sanctus minor patre.
- vii Propositio questionis de multimodis apparitionibus dei: quarum quedam missiones appellantur: cum pater missus non queat dici: sed aut filius: aut spiritus sanctus cooperante tamen in omnibus trinitate.
- viii De his qui naturam dei visibilem putauerunt.
- ix De his qui filium voluit etiam ante carnem assumptionem fuisse mortalem: ut solum pater immortalitatem habere credatur.
- x An indiscrete deus trinitas patribus apparuerit: An aliqua ex trinitate personata.
- xi De tribus viris abrahe visis: cum quibus sicut cum domino deo loquitur.
- xii De duobus angelis qui in humana forma apparuerunt lothi: et in quibus dominus singulariter appellatur.
- xiii De visione a moyse qua deum vidit in orebus per ignem in rubo.
- xiiii De apparitione dei in exitu israel de egypto.
- xv De his que diuinitus gesta sunt coram moyse in monte syna.
- xvi Utrum deus per suam substantiam a moyse apparuerat: an per visibilem creaturam.
- xvii De persona domini iesu christi dicta intelligenda sunt a moyse: ponam te supra petram et auferam manuum meam et posterora mea videbis.
- xviii De visione danielis in qua illi et patris et filij persona apparuit in specie corporali

Aurelij Augustini de trinitate in secundum librum proemium.

¶ Cum homines deum querunt: et ad intelligentiam trinitatis per captum infirmitatis humane animum intendunt: experiri difficultates laboriosas: siue in ipsa acie mentis conantes intueri inaccessibilem lucem: siue in ipsa multipliciter multimoda locutione scripturarum vel litterarum sacrarum: ubi mihi non videtur nisi atteri animam: ut christi gratia gloriificata dulcescat: cum ad aliquid certum discussa omni ambiguitate puenierit: facillime debet ignoscere erratibus in tanti puestigatioe secreti. Sed duo sunt que in errore hominum difficillime tolerantur: presumptio priusquam veritas pateat: et cum iam patuerit presumpte defensionis falsitatis. A quibus duobus vitis nimis inimicis inuentioni veritatis: et tractationi diuinorum secretorum librorum: si me ut spero: deus defecerit atque munierit scuto bone voluntatis sue: et gratia misericordie sue: non ero segnis ad inquirendam substantiam dei: siue per scripturam eius siue per creaturam. Que utraque nobis ad proponendum intuenda: ut ipse gratia: ipse diligat quod illa inspirauit: et ista creauit. Nec trepidus ero ad profectam sententiam meam: in qua magis amabo inspicere a rectis: quam timebo morderi a pueris. Gratant enim suscipit oculi colubini pulcherrima et modestissima charitas: dentem autem caninum vel euitat cautissima humilitas: vel retinet solidissima veritas. Ab agnis optabo a quibus libet reprehendi: quod siue ab errate: siue ab adulate laudari. Nullum enim reprehensorum formidandum est amatori veritatis. Item aut inimicis reprehensurum est: aut amicis. Si ergo inimicus insultat: ferendum est. Amicus autem si errat docendum: si docet audientibus. Laudatorum vero et erras confirmat errorem: et adulas illicet in errorem. Emedabit ergo me iustus in misericordia et arguet me: oleum autem peccatoris non impinguabit caput meum.

De regulis fm quas scriptura de patre et filio loquitur.

La. I.

¶ Quamobrem quasque firmissime teneamus de domino nostro iesu christo: et per scripturas disseminatam: et a doctis catholicis earundem scripturarum tractatoribus demonstratam tanquam canonicam regulam: quomodo intelligat dei filius et equalis patri secundum dei formam: in qua est et minor patre secundum sui formam quam accepit: in qua forma non solum patre: sed et spiritu sancto: neque hoc tantum: sed etiam in seipso minor:

q

ps. 140

Primus

inuent^o ē: nō sciō qui fuit: sed sciō q̄ est: qz forma fuit accepta formā dei nō amittit: sic scri-
pturaz que in superiori libro cōmētorauim^o
testimonia docuerūt. Sūt tñ quedā in diui-
nis eloquijs ita posita vt ambigū sit ad quā
pot^o regulā referant: vt ad eā qua intelli-
gim^o minorē filiū i assumpta creatura: an ad
eā qua intelligim^o nō quidē minorē esse filiū
sed equalē patri: tñ ab illo hūc eē deū de deo
lumē de lumē. Filiū q̄pēdicim^o deū de deo:
p̄fem autē deū tantū nō de deo. Uñ manife-
stū est q̄ fili^o habeat aliū de quo sit et cui^o fili^o
sit: pater autē nō filiū de quo sit habeat: s̄ tan-
tū cui pater sit. Omis em̄ fili^o de p̄fē q̄ est:
et p̄fē fili^o ē. Null^o autē p̄fē de filio ē q̄ est: sed fi-
lio pater est. Quedā itaqz ita ponunt in scri-
pturis de patre et filio vt indicēt vnitatē eqli-
tatēqz sube: sicuti est: Ego p̄ vnū sum^o et:
Job 10 Phil 2 Lū in forma dei esset: nō rapinā arbitrat^o est
esse se equalē deo: et quecūqz talia sunt. Que
dā vō ita vt minorē ostēdant filiū p̄pter formā
serui: id est p̄pter assumptā creaturā muta-
bilis hūanēqz sube: sicuti ē q̄ ait: Quā pater
Job 14 maior me est: et: Pater nō iudicat quēqz: sed
Job 5 omne iudiciū dedit filiis. Nā paulo post seque-
ter ait: Et p̄tatem dedit ei iudiciū facere: qm̄
Job 7 filius hoīs est. Quedā porro ita vt nec mior
nec equalis sit ostēdat: sed tñ q̄ de p̄fē sit inti-
Job 7 me: vt est illud: Sicut habet pater vitā in se
metipso: sic dedit filio vitā habere in semetip-
Job 7 so: et illud: Neqz em̄ pot^o fili^o a se facere q̄cūqz:
nisi q̄ viderit p̄fem facientē. Quod si p̄pte
rea dictū acceperim^o: qz in forma accepta ex
creatura mior ē filius: sequēs erit vt p̄or pa-
ter sup aquas ambulauerit: aut alicui^o alteri
us ceci nati de sputo et luto oculos aperuerit
et cetera: q̄ fili^o in carne appens inter hoies
fecit: vt posset ea facere qui dixit: nō posse fi-
liū a se facere quicūqz: nisi q̄ viderit p̄fem fa-
cientē. Quis autē vel delir^o ita sentiat? Re-
stat q̄ vt hec ideo dicta sint: qz incōmutabilis
est vita filij sicut p̄fis: et tñ de p̄fē ē: et insepa-
bilis ē opatio p̄fis et filij. S3 tñ ita opari filio de
illo ē: de quo ip̄e ē: id ē de p̄fē. Et ita videt fili-
us p̄fem: vt quo eū videt: hoc ip̄o sit fili^o. Nō
em̄ aliud illi ē esse de p̄fē: id est nasci de p̄fē: q̄
videre p̄fem. Aut aliud videre opantē q̄ p̄-
ter opari: s̄ ideo nō a se: qz nō ē a se. Et iō q̄
Job 5 viderit p̄fem facientē: hec eadē facit et fili^o si
milit: qz de p̄fē est. Neqz em̄ alia filij sicut pi-
ctor: alias tabulas pingit: quēadmodū alias
ab alio pictas vidit. Neceadē dissimilit: sicut
corp^o eadē l̄fas exp̄mir: quas anim^o cogita-
uit: s̄ quecūqz inquit pater facit: hec eadē fi-

lius facit filij. Et hec eadē dixit filiter: ac per
h inseparabilis et par ē opatio patri et filio: sed a
patre ē filio. Ideo nō pot^o fili^o a se facere q̄cūqz
nisi q̄ viderit p̄fem facientē. Ex hac q̄ regula
qua ita loquunt^o scripture: vt nō aliū alio mi-
norē: sed tñ velint ostēdere quis de quo sit: si
nulli eū sensū acceperūt: tanqz minor filij dice-
ret. Quidā autē nostri indoctores: et i his mi-
nime eruditi: dū hec fm̄ formā serui conant^o
accipere: et eos rect^o intellect^o nō sequit: ptur-
bant. Qd ne accidat: tenēda ē hec regula: q̄
nō minor filij: sed q̄ de p̄fē sit intimat: quib^o
verbis: nō ineqlitas: s̄ natiuitas ei^o ostēdit.

De his scripture locis in quib^o dubiū est:
an p̄pter assumptā creaturā minorē patre in-
dicent filij: an verō h̄ tantū q̄ licet equalē
p̄fē: tñ qz de p̄fē sit doceant. La. II

Ant ergo quedā in sanctis libris: vt
dicere ceperā: ita posita vt ambigū-
um sit quo nā referēda sint: vt ad il-
lud q̄ p̄pter assumptā creaturā mior ē fili^o: an
ad illud q̄ q̄uis eqli: tñ qz de p̄fē sit indica-
f. Et mihi quidē videt si eo mō ambiguum ē:
vt explicari discerniqz nō possit: ex vtralibet
regula sine piculo posse intelligi: sicut est q̄
ait: Hea doctrina nō est mea: s̄ ei^o q̄ me mi-
Job 7 sit. Nā et ex forma serui pot^o accipi: sicut iā i li-
bro superiori tractauim^o: et ex forma dei in qua
sic equalis est p̄fē vt tñ de p̄fē sit. In dei q̄ppe
forma: sicut nō ē aliud fili^o: aliud vita ei^o: sed
ip̄a vita fili^o ē: Ita nō ē aliud fili^o: aliud doctri-
na ei^o: sed ip̄a doctrina fili^o est: ac hoc sic id
q̄ dictū ē: dedit filio vitā: nō aliud intelligit^o
q̄ genuit filiū q̄ ē vita. Sic etiā cū dicit: Dedit
filio doctrinā: bñ intelligit^o: genuit filiū q̄ est
doctrina: vt q̄ dictū ē: Hea doctrina nō est
mea: s̄ ei^o q̄ me misit: sic intelligat^o: ac si dictū
sit: ego non sum a memetipso: sed ab ip̄o qui
me misit.

De his qui sp̄m̄ sanctū nō minorē p̄fē in-
dicant: sed tñ q̄ de p̄fē p̄cedit. La. III.

Am et de sp̄s̄ sancto: de quo nō est vi-
ctū: semetipm̄ exinaniunt formā ser-
ui accipiēs. Ait tñ ip̄e dñs: Lū autē ve-
nerit ille sp̄s̄ veritatis: docebit vos oēm ve-
ritatē. Nō em̄ loquet^o a semetipso: s̄ q̄cūqz au-
dierit loquet^o: et q̄ v̄tura sunt ānunciabit vob.
Ille me clarificabit: qz de meo accipiet: et an-
nunciabit vobis. Post hec v̄ba: nisi p̄tinuo se-
cut^o dixisset: Dīa q̄cūqz h̄z p̄fē mea sunt: p̄-
pterea dixi: qz de meo accipiet: et ānunciabit
vobis: crederet fortasse ita natus de x̄po spi-
ritus sanctus: quēadmodū ille de p̄fē. De se
b

Ibidē

Job 7

Ubi s̄

Phil 2

Job 16

Ibidē

Ibidē

Liber

Job-7 appere dixerat. **Mea doctrina non est mea: factus**
Job-16 est qui me misit. De spiritu autem sancto. **Non enim loquetur a**
semetipso: sed qui cum quis audierit loquetur: quod de meo ac-
cipiet et annuntiabit vobis. Sed quia reddidit carnem
Ibidem cur dixerit: de meo accipiet. **Ait enim.** **Oia que**
cum quis habet pro mea sunt: propterea dixi: quod de meo ac-
cipiet: restat ut intelligat etiam spiritus sanctus de pa-
tre habere sicut et filium. **Quod:** nisi scimus id quod supra
Job-15 diximus. **Lum autem venerit patris** quem ego mit-
tam vobis a patre: spiritus veritatis qui a patre procedit: ille
testimonium perhibebit de me. **Procedendo itaque**
a patre dicitur: non loquitur a semetipso: et sic non ex eo fit ut
Job-5 minor sit filius: quia dixit. **Non potest filius** a se facere
quodcumque nisi quod viderit patrem facientem. **Non enim habet**
forma sui dicitur: sed ex forma dei: sic iam ostendimus.
Ibidem autem verba non indicant quod minor sit: sed quod pater
sit: ita non hinc efficitur ut minor sit spiritus sanctus: quia
Job-16 dicitur esse de illo. **Non enim loquetur a semetipso** sed que
cum quis audierit: loquetur. **Secundum hanc enim dicitur est:** quod
de patre procedit. **Lum vero et filius** de patre sit: et spiritus sanctus
etiam a patre procedat: cur non ambo filii dicantur
nec ambo geniti: sed ille unus filius: unus genitus: hic
autem spiritus sanctus: nec filius: nec genitus: quia si geni-
tus utique filius: alio loco si deus donauerit: et
quantum donauerit differemus.

De clarificatione qua et pater filium: et filius
patrem clarificat. **La. III**

Erutam hanc benigniter: si patris: qui hanc etiam si
vbi suffragari putaverit: quasi ad demon-
strandum patrem filio maiorem: quia dixit filius

Job-17 **Patris clarifica me:** et ecce spiritus sanctus clarificavit
eum. **Unum quidem nomen et ipse maior est illo:** Porro autem si
propterea spiritus sanctus clarificat filium: quia de filio ac-
cipiet: id est dicitur accipiet: quia oia que habet pro ipso sunt
Job-16 manifestata: quia cum spiritus sanctus glorificat filium: pater
glorificat filium. **Ubi cognoscit quod oia que habet pro:** non
tamen filius: sed etiam spiritus sanctus sunt: quia potest esse spiritus sanctus
glorificare filium: quem glorificat pater. **Et si ille qui glori-
ficat:** eo quem glorificat maior est: sicut ut equeles sint
quod se invicem glorificant. **Scriptum est autem quod et filius** glo-
Job-17 rificet patrem. **Ego te inquit glorificavi super terram.**
Sane caveant ne putent spiritus sanctus maior am-
brosius: quia glorificat filium quem glorificat pater: ipsum autem
nec a patre nec a filio scriptum est glorificari.

Quod intelligenda sit missio: siue filij: siue
spiritus sancti. **Lapsum V**

Ed in his quibus dicitur: ad illum se convertunt
ut dicat: maior est qui mittit: quam qui mittitur.
Proinde maior est pater filio: quia filius a pa-
tre se missum assidue commemorat. **Maior est et**
spiritus sancto: quia de illo dicit iesus: **Quem mittet**
Job-14 pater in nomine meo. **Et spiritus sanctus utroque minor est:**
quia et pater eum mittit sic commemoravit. **Et filius**

cum dicit. **Si autem abiero mittam eum ad vos.** **Qua**
in questione primus quorundam: unde et quod missus sit filius
Ergo a patre exiit: et venit in hunc mundum. **Job-16**
est mitti. **Quid igitur est quod de illo idem ipse euange-**
lista dicit: **In hoc mundo erat: et mundus per ipsum**
Job-1 factus est: et mundus eum non cognovit. **Deinde**
coniungit. **In sua propria venit.** **Illuc utique mis-**
sus est: quo venit. **At si in hunc mundum missus est:**
quia exiit a patre: et venit in hunc mundum: et in mu-
do erat. **Illuc igitur missus est ubi erat.** **Item et il-**
lud quod scriptum est in prophetia dei dicere. **Levi et**
Ibidem 23 terra ego impleo. **Si de filio dicitur est: ipsum enim**
nonnulli volunt intelligi: vel prophetis: vel in prophetis
locutus: qui missus est nisi illuc ubi erat. **Ubi-**
que enim erat qui ait: **Levi et terra ego impleo.** **Si**
Ubi-8 autem de patre dicitur est: ubi esse potuit sine verbo suo:
et sine sapia sua: qui procedit a sine usque ad finem **Sap-8**
fortiter: et disponit oia suaviter. **Sed neque sine**
spiritu sancto usque esse potuit. **Itaque si ubique esse**
ubique est etiam spiritus eius. **Illuc igitur spiritus sanctus mis-**
sus est ubi erat. **Item a ille qui non invenit locum: quo**
eat a facie dei et dicitur. **Si ascendero in celum tu**
Ibidem 138 ibi es: si descendero in infernum ades: ubique vo-
lens intelligi patrem deum: plus noverit spiritus eius. **Item**
sic ait. **Quo abibo a spiritu tuo: et qui a facie tua**
fugiam. **Quo circa si et filius et spiritus sanctus illuc mit-**
tis ubi erat: quod dicitur est quod intelligat ista mis-
sio: siue filij: siue spiritus sancti. **Patris enim solus: nusquam**
Ibidem igitur missus. **Et de filio quod dicitur scribit apostolus.** **Lum**
Sap-4 autem venit plenitudo temporis: misit deus filium suum:
factum ex muliere: factum sub lege: ut eos qui sub
lege erant redimeret. **Abiit inquit filium suum fa-**
ctum ex muliere. **Quo nomine dicitur catholicus** nesci-
at: non est suavitatem virginis: sed differentiam se-
xus hebreo loquendi more significare voluisse
Lum itaque ait. **Abiit deus filium suum factum ex mu-**
Ubi-8 liere: satis ostendit eorum missum filium quo factus
est ex muliere. **Quod igitur de deo natus est in hoc mundo erat.**
Quod autem de maria natus est in hoc mundo missus
advenit. **Proinde mitti a patre sine spiritu sancto**
non potuit: non solum quia intelligat pater cum eum misit
id est fecit ex femina: non utique sine spiritu sancto fecisse
Ubi-8 **Ueritatem quod manifestissime atque apertissime in**
euangelio dicitur virginis marie quod dicitur ab angelo:
quod fiet istud: spiritus sanctus superueniet in te et vir-
tus altissimi obumbrabit tibi. **Et** **Matheus**
Luci-1 dicit. **Inuenta est in utero huius de spiritu sancto.** **Quod**
Mat-1 et apud **Esaiam** prophetam ipse christus intelligit dicit
ad uentum suo futuro dicere: **Et nunc dominus misit me**
Et **Esai-48** et spiritus eius: fortasse aliquis cogit ut dicam etiam
a seipso missum esse filium quia ille marie conceptus et per
opationem trinitatis est: qui creante oia creat. **Et**
quod iam inquit: pater eum misit si ipse se misit: **Lum pater**

Secundus

mū rñdeo q̄rēs vt dicat si p̄t. Quō p̄ eum
Job-10 sc̄ificauit si se ip̄e sc̄ificauit: vtrūq̄ em̄ idēz
dn̄s ait. Quē p̄ inq̄r sc̄ificauit r̄ misit in hūc
mundū: vos dicitis q̄: blasphemā qm̄ dixi si
Job-17 li° dei suz. Alio aut̄ loco ait. Et p̄ eis sanctifi-
co meip̄m. Itē q̄ro quō eū p̄ tradidit: si ip̄e
Roff-8 se tradidit. vtrūq̄ em̄ dicit apl̄s paul⁹. Quis
Sal-2 dir illū. Alibi aut̄ d̄ ip̄o saluatore ait. Qui me
dilexit: r̄ tradidit seip̄z p̄ me. Credo r̄ fidebit
si hec p̄be sapit: q̄ vna volūtas ē p̄ris r̄ filij:
r̄ inseparabilis opatio. Sic ḡ intelligat illā incar-
natōez r̄ ex v̄gine natiuitatē: in q̄ filij itelligi-
tur missus: vna eadēq̄ opatiōe p̄ris r̄ filij in-
separabilis eē factā: non vtrūq̄ inde sepato spū-
sc̄o: de q̄ apte d̄r. Inuēta ē i vtero h̄is d̄ spū
Abat-1 sc̄o. Nā etiāz si ita q̄ram⁹ enodari⁹ fortassis
qd̄ dicim⁹ appēbit: quō misit d̄s filiū suū. Ius-
sit vt veniret atq̄ ille iubenti obtpans venit
an rogauit: an r̄tūmō admonuit. Sz q̄dlibz
hoz sit: vbo vtrūq̄ factū ē. Dei aut̄ v̄bū: ip̄e ē
dei fili⁹. Quapropt̄ eū p̄ v̄bo misit a p̄e r̄
v̄bo ei⁹ factū ē vt mitteret. Ergo a p̄e r̄ filio
missus ē idē fili⁹: q̄ v̄bū p̄ris ē ip̄e fili⁹. Quis
em̄ se tam sacrilega induat opiniōe vt putet
tpale v̄bū a p̄e factū eē: vt etern⁹ fili⁹ mitte-
Job-1 ret r̄ i carne apperet ex tpe? Sz vtrūq̄ i ip̄o d̄i
v̄bo q̄d erat i p̄ncipio ap̄d deū: r̄ de⁹ erat i ip̄a
sc̄z sapia dei: sine tpe erat quo tpe illū i carne
Ibidē appere opteret. Itaq̄z cū sine v̄llo initio t̄pis
i p̄ncipio eēt v̄bū: r̄ v̄bū eēt ap̄d deū: r̄ d̄s eēt
Ibidē v̄bū: sine v̄llo tpe i ip̄o v̄bo erat. q̄ tpe v̄bū ca-
ro fieret r̄ h̄itaret in nobis. Que plenitudo
t̄pis cū venisset: misit de⁹ filiū suū factum ex
Cal-4 misere: i. factū ē i tpe vt incarnatū v̄bū hoib⁹
apperet: q̄d in ip̄o v̄bo sine tpe erat: in q̄ tpe
fieret. D̄do q̄ p̄e tēpōz in eterna dei sapia si-
ne tpe ē. Lū itaq̄z h̄ a p̄e r̄ filio factū esset: vt
in carne fili⁹ apperet: cōgruēter dicit⁹ est mis-
sus ille q̄ in ea carne appuit: misisse aut̄ ille q̄
in ea nō appuit. Quis illa q̄ coram corporeis
oclis foris gerunt: ac interiore appatu natu-
re spiritalis existūt: p̄pterea cōueniēter mis-
sa dicunt. Forma porro illa suscepti hois: si-
lij p̄sona ē: nō etiā p̄ris. Quapropt̄ p̄ iuisi-
bilis vna cū filio secū iuisibili: eundē filiū visi-
bilē faciēdo: misisse eū dicit⁹ ē: q̄ si eo mō visi-
bilis fieret: vt cū p̄e iuisibilē eē desisteret: i. si
suba iuisibilis v̄bi in creaturā visibilē mutata
et trāsēs v̄teret: ita missus a p̄e intelligeret
filius: vt tm̄ missus nō etiā cū p̄e mittēs iue-
niret. Lū v̄o sic accepta ē forma serui vt ma-
neret incōmutabilis forma dei: manifestū ē:
q̄ a p̄e r̄ filio nō apparētib⁹ factū sit q̄ appe-

ret in filio: i. vt ab inuisibili p̄e cū inuisibili fi-
lio: idē ip̄e fili⁹ visibilis mitteret. Cur ḡ ait. Job-8
Et a meip̄o nō venit. Itā hoc fm̄ formā fui di-
ctū est: fm̄ quā dictū ē. Ego nō iudico quēq̄. Ibidē
Si ḡ missus d̄r in quātū apparuit foris in crea-
tura corpali: q̄ intus i natura spiritali oculis
mortalū sp̄ occult⁹ ē: itā in p̄mptu ē itelligere
etiā de spū sancto cur missus r̄ ip̄e dicat. Sa-
cta ē em̄ q̄dā creature sp̄s ex tpe in qua visi-
biliter osideret spū sc̄o: siue cū in ip̄m d̄m
corpali specie velut colūba descēdit: siue cū
decē dieb⁹ pactis post eius ascensionem: die
Act-2 p̄thecostes fact⁹ ē subito de celo son⁹: quasi
ferret flatus vehemēs: r̄ vise sūt illis lingue
diuise tanq̄ ignis: q̄ r̄ insedit sup̄ vnūquēq̄
eorū. Hec opatio visibiliter ex p̄sa: r̄ oculis ob-
lata mortalib⁹: missio spū sancti dicta ē: non
ita vt appareret ei⁹ ip̄a suba: qua ip̄e iuisibilis
r̄ incōmutabilis ē: sicut p̄ r̄ fili⁹: s̄ vt exte-
riorib⁹ visis hoim̄ corda cōmota a tempali ma-
nifestatiōe veniētis: ad occultā eternitatem
semp̄ p̄ntis cōuerterent.

Quid sit q̄d nunq̄ legit: aut p̄ maior sp̄s
ritus sc̄o: aut spū sc̄o m̄ior p̄e. Ca. VI
Deo aut̄ nulq̄ scriptū ē q̄ de⁹ pater
i maior sit spū sancto: vel spū sanctus
minor: deo p̄e: q̄ non sic ē assumpra
creatura: i. qua apperet spiritus sc̄o: sicut as-
sumpt⁹ ē fili⁹ hois: in qua forma ip̄ius v̄bi dei
p̄sona p̄sentaret: nō vt h̄er v̄bū dei: sicut alij
sapiētes sancti: s̄ p̄ p̄ncipib⁹ suis. Nō vtrūq̄ q̄
ampli⁹ hēbat verbū dei vt eēt q̄ ceteri excel-
lētiorē sapia: s̄ q̄ ip̄m v̄bū erat. Aliud ē enim
verbū in carne: aliud v̄bum caro. Itē aliud ē
verbū in homie: aliud v̄bum hō. Caro em̄ p̄
homie posita ē in eo q̄ ait. Verbū caro factū
Job-1 est: sicut illd̄. Et videbit ois caro salutare dei
Luc-3 Nō em̄ sine aia vel sine m̄te: s̄ ita ois caro
ac si diceret: ois hō. Nō ḡ sic ē assumpra crea-
tura: in qua apperet spū sc̄o: sicut assumpra
est caro illa r̄ hūana illa forma ex v̄gine maria
Neq̄ em̄ collumbā b̄ificauit spū: vel illum
statū: vel illum ignē: s̄ b̄iq̄ r̄ p̄sone sue in vnita-
tē habitūq̄ cōiunxit in eternū. Nō v̄o mu-
tabilis r̄ cōuertibilis ē natura spū sc̄o. vt nō
hec ex creatura fieret: s̄ ip̄e in illud atq̄ illud
mutabiliter verteret: sicut aqua in glaciem.
Sz apparuerit ista sic optune appere debuerit
creatura seruiēte creatori: r̄ ad nutū ei⁹ in-
cōmutabiliter in seip̄o p̄manētis: ad eū signi-
ficandū r̄ demonstrandū: sicut significari r̄ de-
monstrari mortalib⁹ oportebat mutata atq̄
cōuersa. Proinde quāq̄ illa colūba spirit⁹
dicta sit: r̄ de illo igne cū diceret. Tūc sunt
Act-2

Libet

illis inqt lingue diuise velut ignis: q̄ t̄ insedit
sup̄ vñū quēq; eorū: t̄ ceperit loq̄ linguis: quē-
admodū spūsc̄tus dabat eis. p̄nunciare: vt
ōnderet p̄ illuzignē sp̄m̄ demonstratū: sicut p̄
columbā. Nō tñ ira possum̄ dicere sp̄m̄ sc̄m̄
et deū: t̄ columbā: aut t̄ deū t̄ ignē: sicut dici-
mus filiu; t̄ deū: t̄ hoīem: nec sicut dicimus
filiu; agnū dei: nō solū Iobē baptista dicēte.
Iob. 1 Ecce agn̄ dei: s̄ etiā Iobē euāgelista viden-
Apoē. 5 te agnū occisū i apocalypsi. Illa q̄ppe visio
pphetica nō ē exhibita oculis corporeis p̄ for-
mas corporeas: s̄ in spū p̄ spiritales imagies
corporeas. Columbā x̄o illā t̄ ignē oculis vide-
rūt: q̄cunq; vidēt: quāq; de igne disceptari
pōt: vt̄ oculis: an spū visus sit: p̄pter x̄ba sic
posita. Nō em̄ ait. Elidēt liguas diuifas ve-
Act. 2 lut ignē: s̄ vifē sunt eis. Nō aut̄ sub eadē signi-
ficatiōe solem̄ dicere: visum ē mihi: qua dicit
mus vidi. Et in illis q̄dē spiritalib; visio ima-
ginū corpaliū solet dici: t̄ visum ē mihi: t̄ vidi.
In istis x̄o q̄ p̄ exp̄ssam corpale sp̄m̄ oculis
demonstrant: nō solet dici: visus ē mihi: s̄ vi-
di. De illo q̄ igne pōt esse q̄stio: quō visus sit:
vt̄ iñt̄ in spū tanq; foris: an vere foris co-
rā oculis carnis. De illa x̄o columba q̄ dicta ē
corpali specie descēdisse: null; vsq; dubitauit
q̄ oculis visa sit. Nec sicut dicim; filiu; petrā:
1. Cor. 10 sc̄ptū ē em̄. Petra erat x̄ps: ita possum; dice-
re: sp̄m̄ colūbā vel ignē. Illa em̄ petra iā erat
in creatura: t̄ pactiōis modū nūcupata ē no-
Gen. 28 mie x̄pi: quē significabat: sicut lapis ille: quē
Jacob posuit ad caput etiā vñctiōe ad signi-
Gen. 22 ficandū dñm̄ assumpsit. Sic Isaac x̄ps erat:
cū ad se imolādum ligna portabat. Accessit
istis actio q̄dā significatiua iā ex̄ntib;: nō aut̄
Exod. 3 sic illa colūba t̄ ignis ad h̄ tñm̄ significāda
repēte extiterūt. Abagis ista silia mihi vidē-
Ibidē. 13 tur flāme illi q̄ in rubo appuit moysi: t̄ illi co-
Ibidē. 19 lūm̄e quā ipsi in heremo seq̄bat: t̄ fulgorib;
et tonitruis q̄ fiebat cū lex daret̄ in mōte. Ad
hoc em̄ corpales rex̄ illaz̄ extitit sp̄s: vt̄ ali-
quid significaret atq; p̄teriret.

Propositio q̄stiois de multimodis apari-
tionib; dei: q̄rū q̄dā missiōes appellan;: cum
p̄ missus nō q̄at dici: s̄ aut̄ fili;: aut spūsc̄tus
coopante tñ in oib; trinitate. La. VII
Kopter has q̄ copales formas: q̄ ad
p̄ eū significandū: t̄ sicut hūanis sensi-
bus optebat demonstrandū t̄palis ex-
titerūt. Missus dicit̄ etiā spūsc̄tus: nō tñ mi-
nor p̄re dicit̄ ē: sicut fili;: p̄pter formā serui: qz
illa forma serui inhesit ad vñtatē p̄sone: ille
x̄o corpales sp̄s ad demonstrandū q̄ op; fuit
ad t̄ps apparuerūt: t̄ esse postea destiterunt

Cur ergo nō t̄ p̄ dicit̄ missus p̄ illas sp̄s cor-
porales: ignē rubi; t̄ colūbā nubis: vel ignis
et fulgura in mōte: etsi qua talia tñc̄ apparue-
rūt: cū eū corā p̄rib; locutū: teste sc̄ptura di-
dicimus: si pillos creature modos t̄ formas
corpales exp̄ssas: t̄ hūanis aspectib; p̄sen-
tatas ip̄e demonstrabat. Si aut̄ filius p̄ea de-
mōstrabat: cur t̄to post dicit̄ missus: cum ex-
femia factus ē: sicut ap̄b dicit. Lū aut̄ venit
plenitudo t̄psis: missus de; filiu; suū factū ex mu-
liere: qm̄ quidē t̄ antea mittebat: cum p̄ illas
creature mutabiles formas p̄rib; appebat.
Aut si nō recte posset dici missus: nisi cū ver-
bū caro factus est: cur missus dicit̄ spūsc̄tus:
cū nulla talis incorporatio facta ē? Si x̄o p̄ il-
la visibilia q̄ in lege t̄ p̄phetis cōmendant:
nec pater: nec fili;: sed spūsc̄tus: ostēdebat:
cur etiā ip̄e nūc dicit̄ missus: cū illis modis et
antea mitteret. In hui; p̄plexitate q̄stionis
adiuuāte dñio: p̄m̄ q̄rendū ē: vt̄ p̄: an fili;:
an spūsc̄tus: an aliqñ pater: aliqñ fili;: aliqñ
spūsc̄tus: an sine vlla distinctiōe p̄sonaz̄: sic
dicit̄ de; vnus t̄ solus: id ē ip̄a trinitas p̄ il-
las creature formas p̄rib; apparuerit. De in-
de q̄dlibet horū inuentū visus ē: vt̄ fuerit: vt̄
ad hoc opus tñm̄ creatura formata sit: in q̄
de; sicut tunc optuiffe ip̄e iudicauit: hūanis
ostēdere aspectib;. An angeli q̄ iā antea erāt
ita mittebant: vt̄ ex p̄sona dei loq̄rent: assu-
mētes corpale sp̄m̄ de creatura corporea: in
visus miserij sui: sicut cuiq; op; ē. Aut ip̄m
corp; suū cui nō subdunt: sed subditū regūt:
in sp̄s quas vellēt accōmodatas atq; aptas
actiōib; suis mutātes atq; vertētes s̄m̄ attri-
butā sibi a creatore potentis. Postremo vi-
debim; id q̄d querere institueram;: vt̄ fili-
us: an spiritus sanctus: t̄ antea mittebantur
Et si mittebantur: quid inter illaz̄ missiōe:
et eā quā in euāgelio legim; distet: an nō sit
missus aliq; eorū: nisi cū vel filius fact; ē: ex
maria x̄gine: vt̄ cū spūsc̄tus visibili specie:
siue i colūba: siue i igneis liguis apparuerit.

De his q̄ naturā verbi dei visibilem puta-
uerunt. La. VIII

Abittam; igit̄ eos q̄ nimis carnalit̄
naturā x̄bi dei atq; sapiam q̄ in seip-
sa manēs innouat oia quā vñcū dei
filii dicim;: nō solū mutabilē: verū etiā visibi-
lē ē purauerūt. Ibi em̄ multū crassū cor diui-
nis reb; inq̄rendis audaci; q̄ religiosus at-
tulerūt. Nā q̄ppe cū sit suba spiritalis: cūq;
etiā ip̄a facta sit: nec p̄ aliu; potuerit fieri: nisi
p̄ quē facta sunt oia: t̄ sine quo factū ē nihil:
q̄uis sit mutabilis: nō ē tñ visibilis: qd̄ illi de

Secundus

verbo ipso atque ipsa sapientia dei: per quam facta est anima
crediderunt: cum sit illa non inuisibilis nisi quod et anima est:
fieri incommutabilis quod anima non est. Eadem quippe
incommutabilitas eius commemorata est: ut diceretur
in se ipsa manens: inuariat omnia. Et isti quod de ruina
erroris sui diuinarum scripturarum testimoniis quod
si fulcire conantes: adhibet pauli apostoli sententiam: et
quod dictum est de uno solo deo: in quo ipsa trinitas
intelligitur tamen de patre: non et de filio: et de spiritu sancto
dicitur accipiunt. Regi autem seculorum immortalis: in
uisibilis: soli deo honor et gloria in secula seculorum
Et illud alterum. Veritas et solus potens rex regum: et
omnis dominans: quod solus habet immortalitatem: et lu
cet habitat inaccessibilis: quem nemo hominum vidit
nec videre potest. Hec quaedam modum intelligendi
da sunt: iam satis nos disseruisse arbitror.

De his qui filium voluit etiam ante carnem assu
ptionem fuisse mortalem: ut solus pater immortalitatem
habere credat. **La. IX**

Et illi quod ista non de filio nec de spiri
tus sancto: sed tamen de patre accipi voluit: di
citur visibilis filium non per carnem de uirgine
assumptam: sed etiam antea per seipsum. Nam ipse inquit
appuit oculis patrum. Quibus si dixeris: Quomodo
visibilis per seipsum filius: sic sequitur et mortalis per se
ipsum filius: ut ostendat vobis quod tantummodo de patre vul
tis intelligi: quod dictum est. Qui solus habet immor
talitatem. Nam si propter carnem susceptam mortalis
est filius: propter hanc sententiam ut sit et visibilis. Respondent:
nec propter hanc mortalem se filium dicere: sicut
et ante visibilis: ita et ante mortalem. Nam si propter car
nem filium dicitur esse mortalem: iam non pater sine filio
solus habet immortalitatem: quod et verbum eius: per quod fa
cta sunt omnia: habet immortalitatem. Neque enim quod
carnem assumpsit mortalem: ideo amisit immortalitatem
sua. Quis quidem nec ante huiusmodi accidere
potuit ut cum corpore moreretur: dicente ipso domino
Nolite timere eos qui corpus occidunt: animam autem
non possunt occidere. Aut vero etiam spiritus sanctus car
nem assumpsit: de quo vtiq; sine dubio turbabuntur.
Si propter carnem mortalis est filius: quomodo accipiat
patrem tantummodo sine filio et sine spiritu sancto hanc immor
talitatem: quando quidem spiritus sanctus non
assumpsit carnem: Quae si non habet immorta
litatem: non ergo propter carnem mortalis est filius?

Si autem habet spiritus sanctus immortalitatem: non de patre
tantummodo dicitur eius. Qui solus habet immortalitatem
Quocirca ita se arbitrantur: et ante incarnationem
per seipsum mortalem filium posse puincere: quod ipsa
incommutabilitas non incommuniatur mortalitas di
citur: sed in qua et anima deus mori: non quod in corpore: vel ali
qua altera subiecta mutat et vertit: sed in ipsa sua
subiecta quod alio modo nunc est aut fuit: sed in id quod
desinit esse quod erat: mortale dephedit. Quia

itaque inquit aliquis natus est filius dei de uirgine ma
ria: ipse appuit patribus nostris: non in una eademque
specie: sed multiformiter: aliter atque aliter. Et vi
sibilis est per seipsum: quod non dum carne assumpta: suba
eius conspicua mortalibus oculis fuit: et mortalis
in quantum mutabilis. Ita et spiritus sanctus: quod alias
columba: alias ignis appuit. Tamen non trinitati
autem: sed singulariter et proprie patri tantummodo conuenit
quod dictum est. Immortali inuisibili soli deo: et quod so
lus habet immortalitatem: et lucet habitat inaccessi
bilis: quem nemo hominum vidit: nec videre potest.
Omissis istis: quod nec ante subitam inuisibilem nos
se potuerunt: vni longe remotum ab eis ut nos
sent vni et soli dei: et patris et filii et spiritus sancti
non solum inuisibilem: verum et incommutabilem permanere
re subam: ac hoc in vera et sincera immortalitate
persistere: nos quod nunquam appuisse corporeis
oculis deum: nec patrem: nec filium nec spiritum sanctum
dicimus: nisi per subiectam suam potestati corpoream
creaturam: in pace catholica pacifico studio re
quiramus: patri corrigi: si fraternitatem ac recte resp
hendimus: parati etiam si ab inimico: vera tamen
dicere: moridemur: ut et indiscrete deo appa
ruerit: an aliqua ex trinitate persona: an singu
latim quasi per vices.

An indiscrete deus trinitas personis appa
ruerit: an aliqua ex trinitate persona. **La. X**
Primum in eo quod scriptum est in genesi: lo
cutus est deus cum homine quem de limo finxit
rat: si excepta figurata significatio
ut rei geste fides etiam ad litteram teneatur: tracta
mus: in specie hominis videtur deus cum homine tunc
locutus. Non quidem expressum sed in libro positum est: sed
circumstantia locutionis id resonat: maxime illo
quod scriptum est: vocem dei audisse. Adam deambu
lans in paradiso ad vespertinam: et abscondisse se in
medio ligni: quod erat in paradiso. Deo quoque dicitur.
Adam vbi es: respondisse. Audiui vocem tuam et ab
scondi me a facie tua: quoniam nudus sum. Quomodo
enim possit ad litteram intelligi talis dei ambulatio
et collocutio: nisi in specie humana: non video.
Neque enim dici potest vocem solam factam vbi deambu
lasse dicitur deus: aut eum qui deambulabat in loco
non fuisse visibilis: cum et adam dicat quod abscon
dit se a facie dei. Quis ergo erat ille: ut patet: an fi
lius: an spiritus sanctus? An omnino deus indiscrete
ipsa trinitas: in forma hominis homini loquatur? Quod
textus quod de ipsa scripture nusquam transire sentit a
persona ad personam: sed ille videtur loqui ad primum ho
minem quod dixit. Fiat lux: et fiat firmamentum: et ce
tera: per illos singulos dies: quem deus patrem solu
lem accipere dicentem: ut fiat quod quod facere volu
it. Quia enim per verbum suum fecit: quod verbum eius vni
b 3

Ibidem

Gen. 3

Gen. 1

Libert

cū filiū eius fm rectā fidei regulā nouimus. Si ḡ de pater locutus ē ad primū hoīem: et ipse deambulabat in paradiso ad uesperas: et ab ei^o facie se in medio ligni paradisi pctō: absconderat: cur nō iā ipse intelligat appuisse abrae et moysi: et quibus uoluit: et quēadmodū uoluit p̄p̄ subiectā sibi cōmutabile atq; uisibile creaturā: cū ipse in seipso atq; i suba sua q̄ est incōmutabilis atq; uisibilis maneat? S; fieri potuit ut a p̄sona ad p̄sonā occulte sc̄ptura tran-

Ubi-5 sicut: et cū p̄fem dixisse narrasset. Fiat lux: et q̄p̄ uerbu fecisse cōmōrat: iā filiū indicaret loq̄ ad primū hoīem: nō apte hoc explicās: sed eis q̄ possent intelligendū intimans. Qui ḡ habet vires: quib^o hoc secretū possit mentis acie penetrare: ut ei liq̄do appareat: vel posse etiā p̄fem: vel nō posse nisi filiū: vel etiam sp̄m sanctū: p̄ creaturā uisibile hūanis oculis apparere: p̄gat i bec scrutāda: si p̄t: etiā uerbis enūciāda atq; tractādo. Res tñ q̄tuz ad hoc sc̄pturē testimoniū attinet: ubi de^o cuz hoīe locut^o est: q̄tū estimo occulta ē. Quia etiā: vtz soleret adā corporeis oculis deū uideri: nō euidenter apparet: cū p̄sertim magna sit q̄ntio: cuiusmodi oculi eis apti fuerint: q̄n ueritū cibū gustauerūt. Hi em̄ anteq̄ gustaf sent clausi erant. Illud tñ nō temere dixerit: si paradisu corpale quendā locū: illa sc̄ptura in sinuat: deambulare ibi deū: nisi in aliq̄ corporea forma: nullo mō potuisse. Hāc et solas uoces factas q̄s audiret hō: nec aliquā formāz

Gen-3 uideret: dici p̄t: nec qz sc̄ptū est. Abscondit se adā a facie dñi: p̄tinuo sequit^r ut soleret facie ei^o uidere. Quid si em̄: nō qdē uidere ipse poterat: s; uideri ipse metuebat: ab eo eui^o uocē audierat: et deambulātis p̄ntiam senserat:

Gen-4 Hāc et cayn dixit deo. A facie tua abscondā me nec iō fateri cogimur eū solere cernere facie dñi corporeis oculis: in q̄libet forma uisibili: q̄uis de facinore suo: uocē interrogātis secū qz loq̄ntis audisset. Cuiusmodi autē loq̄la tñc de^o exteriorib^o hoīm aurib^o insonaret: maxime ad primū hoīem loquēs: et inuenire difficile est: et nō hoc isto fmone suscepim^o. Uerūtamē si soli uoces et sonit^o fiebāt: quib^o quedā sensibile p̄ntia dī: p̄mis illis hoīb^o p̄beret: cur ibi p̄sonā dei p̄fis nō intelligā: nescio: q̄n qdē

Abat-17 ei^o p̄sona ostēdit: et in ea uoce: cū iesus i mōte corā trib^o discipulis: p̄fulgēs apparuit: et i illa: ubi sup̄ baptizatū colūba descēdit: et in illa ubi ad p̄fem de sua clarificatiōe: clamauit: ei q̄ r̄sum est. Et clarificauit et iterz clarificabo

Job-12 Hō qz fieri potuit uox sine ope filij et sp̄m sancti (Trinitas quippe inseparabilis opat) sed q̄a

ea uox facta est: que soli^o p̄sonā p̄fis ostēderet sicut humanā illā formā ex uirgine maria trinitas opatā est: sed solius filij p̄sona est. Uisibilē nanq; solius filij p̄sona: inuisibilis trinitas opatā est. Nec nos aliquid p̄hibet: illas uoces factas ad adam: nō solū a trinitate factas: intelligere: s; etiam p̄sonā demonstrātis eiusdē trinitatis: accipere. Ubi em̄ cogimur: nō nisi p̄fis accipere: ubi dictuz est. Hic ē fili^o **Abat-3** meus dilectus. Nec enim iesus etiam spiritus sancti fili^o: aut etiā su^o fili^o credi aut intelligi potest: et ubi sonuit. Et clarificauit et iterz **Job-12** clarificabo: nō nisi p̄fis p̄sonaz fatemur. Res sp̄sio quippe ē ad illā dñi uocē: qua dixerat. Pater clarifica filiū tuū: qd nō potuit dicere **Ubi-5** nisi deo patri tñ: nō et spiritui sancto: cui^o nō est fili^o. Hic autē ubi sc̄ptū est: et dixit dñs de **Gen-3** us ad adā. Cur non ipa trinitas intelligit: nihil dici p̄t: Similiter etiā qd sc̄ptū euz. Et **Ubi-5** dixit dñs ad abraā. Exi de terra tua: et de cognatione tua: et de domo p̄fis tui: nō est apertū: vtz sola uox facta sit ad aures abrae: an et aliquid oculis eius apparuerit. Paulopost autē aliq̄to apti^o dictū ē. Et uisus ē dñs abrae **Ubi-5** et dixit illi. Semī tuodabo terrā hāc. S; nec ibi exp̄ssum est: in qua specie uisus sit ei dñs: aut vtz pater: an filius: an sp̄m sanct^o: uisus sit. Hic forte iō putant filiū uisum esse abrae qz non sc̄ptū est: uisus est ei deus: sed uisus est ei dñs. Tanq; em̄ p̄p̄ie uidet fili^o dñs uocari: dicente ap̄lo. Hāc et si sunt qui dicunt dñi **1. Cor-3** siue in celo: siue in terra: sicuti sunt dñi multi: et dñi multi: nobis tñ unus deus pater: ex q̄ omnia: et nos in ip̄o: et unus dñs iesus xp̄s: p̄ quē oia et nos p̄ ip̄m. Sed et cū de^o p̄ multis locis inueniat dictus dñs: sicuti ē illud. Dñs **Ps-7** dixit ad me fili^o meus es tu: ego hodie genuite: et illud. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Ubi etiā sp̄m sanct^o dñs dicit^o inueniat: **Ps-109** ubi ap̄lus ait. Dñs autē sp̄s ē. Et ne dñs arbitret^r filiū significatū: et iō dictū sp̄m p̄pter incorporeā subam: secut^o cōtexuit. Ubi autē sp̄s dñi: ubi libertas. Spiritū autē dñi nemo esse dubitauerit sp̄m sc̄m. Nec hic ergo euidenter apparet: vtz aliqua ex trinitate p̄sona: an deus ipa trinitas: d quo vno deo dictū est. Dñm deū tuū adorabis: et illi soli serues **Deut-6** uisus fuerit abrae. Sub ilice autē mābre: tres viros uidit: quib^o et iuitatis hospicioq; susceptis et epulantib^o: ministravit. Sic tñ sc̄ptura illā rem gestā narrare cepit: ut non dicat: uisi sunt ei tres uiri: s; uisus ē ei dñs. Atq; inde cōsequenter exponens: quō ei sit uisus dñs: atque narratione 3 de trib^o uiris: quos

Secundus

abraam p pluralē numex inuitat: vt hospitio suscipiat: et postea singularit sicut vnū alloq- tur. Et sicut vn° ei de Sara filiū pollicet quē dñm dicit scriptura: sicut in eiusdē narratio- nis exordio. Uisus ē inq̄r dñs abrae. Inui- rat ergo et pedes lauat: et dedit abeuntes tanq̄ hoies. Loquit aut̄ tanq̄ cū dño deo: si ue cū ei pmittit filiū: siue cū ei sodome immi- nens interius indicat.

De trib° viris abrae visis cuz quib° sicut cū domino loquitur La. XI

En parua neq̄ transitoria p̄sidera- tionē postulat iste scripture loc°. Si em̄ vir vnus visus fuisset: iaz illi qui dicunt: et p̄usq̄ de x̄gine nascere p̄ sua subaz

1. Tbi. 1

visibile filiū: qd aliō q̄ ipm esse clamarēt: qm̄ de patre inquitunt dicitū ē. Inuisibili soli deo? Et tamē posse adhuc q̄rere: quō ante susce- ptā carnē: habitu est inuentus vt hō: qsi quib- dē ei pedes loti sunt: et humanis epulis epu- latus ē. Quō istud fieri poterat: cū adhuc in forma dei esset: nō rapinā arbitrat° eē equal- deo? Nunquid em̄ tā semetipm̄ exinanierat: formā accipiēs in similitudinē hoim factus: et habitu inuentus vt hō? Luz h̄ fecerit per partū virginis nouerimus. Quō igit̄ ante- q̄ hoc fecisset: vt vir vn° apparuit abrae: an illa forma vera nō erat? Possē ista q̄rere: si vir vnus apparuisset abrae: idēq̄ dei filius crederet. Cū x̄o tres viri visi sunt: nec quis- quā in eis vel forma vel etate vel p̄tate ma- ior ceteris dicit° est: cur non hic accipiam° vi- sibiliter insinuatā p̄ creaturam visibile trini- tatis equalitatē: atq̄ in tribus p̄sonis vnam eandemq̄ substantiā. Nā ne q̄s putaret sic intimatū vnū in tribus fuisse maiorē: vt eum dñm dei filiū intelligendū: duos aut̄ alios an- gelos ei° q̄: cum tres visi sint: vni domio illic loquit̄ abraam: sancta scriptura futura talib- us cogitationibus et opinionib° cōtradice

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

1. Tbi. 2

gulariter appellauit. Forte inquiet aliquis: vnū ex tribus agnoscebat dñm: alios aut̄ du- os angelos eius. Quid sibi ergo vult: qd cō- sequēter dicit scriptura. Abijt aut̄ dñs postq̄ cessauit loquens ad abraaz: et abraam reuer- sus est ad locū suū. Uenerūt aut̄ duo ange- li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Uenerūt inq̄r duo angeli in sodomis vespe- Li in sodomis vespere. An forte ille vnus ab- scesserat: qui domin° agnoscebat in trib°: et duos angelos qui cum illo erant ad cōsumē- dā sodomā miserat? Ergo sequētia videam°

Gen. 18

Ibidē. 19

Ibidē. 3

Ibidē

Ibidē

Gen. 19

Gen. 18

Gen. 19

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Gen. 18

Exo. 3

b 4

Libet

rubo. Et vidit q: in rubo ignis rederet: ru-
bus vo nō cōburebat: ait moyses. Ibo z vi-
debo visū istud: qd tā magnū vidi: qm nō cō-
burū rubus. Lū g vidit dñs q: venit videre:
clamavit ad eū dñs d rubo dicēs. Ego sū de-
pñs tui: de° abraā: z de° isaac: z deus iacob.
Et h pmo angel° dñi dicit° ē: deinde de° Mū-
qd g angel° ē de° abraā: z de° isaac: z deus ia-
cob: pōr g recte itelligi ipse saluator: d q dicit
apls. Quoz pñs: z ex qb° xps fm carnē: q ē
sup oia de° bñdicit° i secla. Qui g sup oia ē dñs
bñdicit° de° abraā: z de° isaac: z de° iacob. S; cur
pñs angelus dñi dicit° ē: cū de rubo i flāma ig-
nis appuit: vtz q: vn° ex mult' angel' erat: s;
p dispensationē psonā dñi sui gerebat: an as-
sumptū erat aliqd creature: qd ad pñs nego-
ciū visibilis apperet: z vñ voces sensibil' ede-
rent: qb° pñtia dñi p subiectā creaturam cor-
poris etiā sensibil' hois sic optebat exhibere
tur: Si enī vn° ex angel' erat: qd facile affir-
mare possit vtz ei filij psona nūciāda iposita
fuerit: an spūscū: an dei pñs: an ipi° oīno tri-
nitatis: q ē vn° z sol' de°: vt diceret. ego sūz
de° abraā: z de° isaac: z de° iacob: Neq; enī
possum dicere deū abraā: z deū isaac: z deū
iacob: filiū dei eē: et pñem nō eē: aut spūscū:
aut ipam trinitatē quā credim' z intelligim'
vnū deū. Audebit aliq; negare deū abraāz:
et deū isaac: z deū iacob: Ille enī nō ē illorūz
patz de° q nō ē de°. Porro si nō solū pñ de° ē
sicut oēs etiā heretici pcedūt: s; etiā fili' qd
velint nolint cogunt fateri: dicēte aplo Qui
est sup oia de° bñdicit° in secla: z spūscū: di-
cēte ipō aplo. Clarificate g deuz in corpe vfo
cū supra diceret: nescitis qm corpa vfa tem-
plū in vobis ē spūscū: quē habetis a deo: z hi
tres vn° deus: sicut catholica sanitas credit
nō satis elucet quā i trinitate psonam: z vtz
aliquā an ipius trinitatis gerebat ille angel'
si vn° ex ceteris angelis erat. Si aut in vsum
rei pñtis assūpta creatura ē q et hūanis ocu-
lis appareret: z aurib' insonaret: z appellare
tur angel' dñi: z dñs et de°: nō pōt h de° pat'
intelligi: s; aut fili': aut spūscū. qd spūscū
ctū alicubi angelū dicitū non recolā: s; ex ope
possit intelligi. Dicitū enī de illo ē. Que vctu-
ra sunt ānūciabit vobis. Et vtzq; angel' gre-
ce: latine nūcius interpretat'. De dño aut iesu
xpo euidentissime legim' apud pphetā: q ma-
gnū filiū angel' dicit' sit: cū z spūscū: z dei
fili' sit deus et dñs angeloz.

De apparitiōe dei in exitu israel de egipto
Capitulū. XIII

Exo-13
Tē in exitu filioz isrl de egipto scri-
ptū ē. De° aut pibat illos: die quidē
in colūna nub' z ostēdebat illis viā: no-
cte aut i colūna ignis: z nō deficiebat colūna
nubis die: z colūna ignis nocte an populūz.
Quis z h dubitetq; subiectā creaturū eandē
q; corporeā: nō p suā subaz dei oculis appuit
se mortaliū: s; vtz pñem: an filiū: an spūscū:
an ipam trinitatē vnū deū sū nō apper. Nec
ibi h distiguif qm existimo: vbi scptū est. Et
maiestas dñi appuit i nube: z locut' ē dñs ad
moysen dicens: exaudiui murmur filioz
israel: et cetera.

De his que diuinitus gesta sunt in monte
syna. **Capitū. XV**

Exo-19
Am xō de nubib' z vocib' z fulgori-
bus z tuba z fumo i mōte syna cū di-
ceret. Syna aut mōs funabat tot'
pprerea q; descēdisset de° i igne i eū: z ascen-
debat fum' tāq; fum' fornacis: z mēte pfulsus
ē oīs pñs vehemēter: s;iebant aut voces tube
pdeūtes fortit valde. Moyses loq;bat: z de-
us rīdebat ei voce. Et paulop' data lege in
decē pceptis: psequēter dicit. Et oīs pñs vide-
bat voces z lāpades z voces tube z mōte fu-
mantē. Et paulop' Et stabat inq; oīs pñs a
lōge. Moyses aut itrauit i nebulā vbi erat
de°: z dixit dñs ad moysen tē. Quid hinc di-
cā nisi q; nemo tā vecors ē: q; credat fumū: ig-
nē: nubēs et nebulā: z si qua sunt h mōi: vbi z
sapie dei qd ē xps: vel spūscū eē subam: Maz
de pñe deo: nec arriani h vñq; ausi sūt dicere.
Ergo creatura fuisse creatori facta sunt illa
oia: z hūanis sensibil' pdispātiōe pgrua pre-
sentata: nisi forte q; dicitū ē: moyses aut in-
trauit i nebulā vbi erat de°: h arbitratitur
carnalis cogitatio a pñe qd ē nebulā visā: in-
tra nebulā xō moysen oculis carnis vidisse
filiū dei: quē delirātes heretici in sua suba vi-
sū volūt Sane viderit eū moyses oculis car-
neis: si oculis carnis pñ videri: nō mō sapia
dei qd ē xps: s; vel ipa cuiuslibz hois z qñscū-
q; sapient'. Aut q; scptū ē de seniorib' israel:
q; viderūt locū vbi steterat de° israel: z quia
sub pedib' ei' tanq; opus lapidis sapphyri: z
tanq; aspect' firmamēti celi. Propterea cre-
dendū ē xbu z sapiāz dei p suā subam in spa-
cio loci terreni stetisse: q; pñdit a fine vsq; ad
finē fortit: z disponit oia suauit: z ita eē mutā-
bile verbum dei: per quod facta sunt omniā
vt modo se cōtrahat: mō distēdat. Aundet
dñs a talib' cogitationibus corda fidelium
suoz: sed p subiectā: vt sepe dixim': creaturā
exhibent h oia visibilia z sensibilia: ad signū

Exo-13
Ibidē-16
Exo-19
Ibidē-5
Exo-24
Sap-8
Job-1

Secundus

ficandā inuisibile atq; intelligibile deū: non
Rom. 11. solū p̄m: sed & filiū: & sp̄s sanctū: ex q̄ om̄ia
Ibidē p̄ quē oīa: in quo oīa: q̄uis inuisibilia dei a cre
atura mūdi: p̄ ea q̄ facta sunt intellecta cōspi
ciant: sempiterna q̄ virt^o ei^o & diuinitas. Sz
Exo. 19. qd̄ attinet ad id qd̄ nūc suscepim^o: nec in mō
te syna video quē admodum appareat p̄ illa
oīa q̄ mortaliū sensib^o terribiliter oñdebāt:
vtz de^o trinitas: an pater: an fili^o: an sp̄s san
ctus p̄p̄rie loq̄bat. Ceterū tamē si qd̄ hinc sine
affirmādi temeritate modeste atq; cunctan
ter cōiectare cōcedit: si vna ex trinitate p̄so
Exo. 31. na pōt intelligi: cur nō sp̄m̄ pot^o intelli
gim^o: qm̄ & tabulis lapideis: lex ip̄a q̄ ibi data
est: digito dei scripta eē dicit: q̄ noīe sp̄m̄ i
euāgelio significari nouim^o? Et qn̄quaginti
ta dies nūerant ab occisione agni & celebra
tione pasce vsq; ad diē q̄ hec fieri cepra sūt in
mōte syna. Sicut post dñi passionē: ab ei^o re
surrectiōe qn̄quaginta dies nūerant: vt venit
p̄missus a filio dei sp̄s sc̄s. Et in ip̄o ei^o ad
Act. 2. uētū quē in ap̄loz actib^o legim^o: p̄ diuisioneꝝ
linguaz ignis appuit: q̄ et inedit sup̄ vnum
quēq; eoz. Qd̄ exodo p̄gruit: vbi scriptū est
Exo. 19. Syna aut̄ mōs fumabat tot^o: p̄pterea q̄ de
scēdit in eū de^o in igne. Et aliq̄to post. Aspe
ctus inq̄t maiestatis dñi: tanq̄ ignis ardens
sup̄ verticē mōtis corā filiis israel. Aut si hec
ideo facta sunt: qz nec p̄r: nec fili^o illic eo mō
p̄itari poterāt sine sp̄s sancto: q̄ ip̄am legem
scribi optebat. Deū qd̄ nō p̄ subam suā q̄ in
uisibilis & incōmutabilis manet: s̄ p̄ illā sp̄m̄
creature illic apparuisse cognoscim^o. Sz ali
quā ex trinitate p̄sonā signo qd̄ā p̄p̄o q̄tum
ad mei capacitātē sensus p̄tinet nō videm^o.
Utz de^o p̄ suā subam a Moyse apparuerit:
an p̄ visibile creaturā. La. XVI
Et etiā quo moueri pleriq; solēt: qz
Exo. 33. e scriptū ē. Et locut^o ē dñs ad moysen
facie ad faciē: sicut q̄s loq̄t ad amicū
suū: cū paulo post dicat idē moyses. Si q̄ iue
ni gr̄am añ te: oñde mibi temetip̄m manife
ste: vt videā te: vt sim inueniens gr̄iā ante
te: & vt scīā qz populus tu^o ē gēs hec. Et pau
Ibidē lo post itez. Dixitq; moyses ad dñm. Oñde
mibi maiestātē tuā. Quid ē hoc q̄ in omib^o
que supra fiebāt: de^o videri p̄ suā subam pu
tabat? Uti a miseris creditus ē: nō p̄ creaturā:
sed p̄ seip̄m visibilis filius dei: & q̄ intraue
rat in nebulā moyses ad hoc intrasse videba
tur: vt oclis quidē populi oñderet caligo ne
bulosa: ille aut̄ int^o verba dei tanq̄ ei^o faciez
Ibidē p̄replat^o audiret. Et quō dictū ē. Locut^o est
dñs ad moysen facie ad faciē: sicut q̄s loquit

ad amicū suū. Ecce idē dicit. Si inueni gr̄am
ante te: oñde mibi temetip̄m manife. Hō
uerat vtiq; qd̄ corpaliter videbat: & verā visi
onē dei spiritualiter req̄rebat. Locutio q̄ppe
illa que fiebat in vocibus sic modificabat: tā
quā eēt amici loquētis ad amicū. Sed deum
p̄m q̄s corporeis oculis videt: Et in princ^o Job. 1
pio erat verbū: & verbū erat apud deū: & de
Ibidē. us erat verbū: per quod facta sunt om̄ia: q̄s
corporeis oculis videt: Et sp̄itū sapientie:
quis corporeis oculis videt? Quid est autē.
Ostende mibi temetip̄m manife vt videā
Exo. 33. te: nisi ostende mibi substantiam tuā? Hoc
aut̄ si nō dixisset moyses: vt cūq; ferendi cēt
stulti: q̄ putāt per ea que supra dicta v̄ gesta
sunt: substantiā dei oculis eius fuisse cōspicu
am. Cū vero hic apertissime demōstret: nec
desideranti hoc fuisse p̄cessum: quis audeat
dicere per similes formas que huic quoq; vi
sibiliter apparuerāt: nō creaturā deo seruiē
tem: sed hoc ip̄m qd̄ deus ē cuiusq; oculis ap
paruisse mortaliū? Et hoc quideꝝ qd̄ postea
dñs dicit ad moysen. Hō poteris videre faci
Ibidē. em meā: & viuere. Non em̄ videbit homo fa
Ibidē. ciē meā: & viuere. Et ait dñs. Ecce loc^o penes
me est: & stabis sup̄ petrā: statim vt transibit
mea maiestas: & ponā te in specula petre: et
Ubi. 5. tēgā manū meā sup̄ te: donec transeā: & aue
ferā manū meā: & tūc videb posteriora mea:
nam facies mea nō apparebit tibi.

Quod ex p̄sona domini iesu dicta intelli
genda sint. A Moyse: ponam te super petram:
et auferam manū meam: et posteriora in ea
videbis. La. XVII

On incōgruenter ex p̄sona domini
nostri iesu xp̄i figuratum solet intel
ligi: vt posteriora ei^o accipiat e
ro eius: in qua de virgine natus ē: & mortu
us & resurrexit: siue propter posterioritatem
mortalitatis posteriora dicta sint: siue q̄ eaz
p̄p̄e finē seculi: hoc ē posterius suscipere di
gnatus ē. Facies autē eius illa dei forma: in
qua rapinā arbitrat eē equalis deo p̄r: quā
nemo vtiq; pōt videre & viuere: siue qz post
hāc vitā in q̄ pegrinamur a dño: & vbi corpus
Saf. 9. qd̄ corrupit aggrauat aīam: videbim^o facie
1. Loz. 13. ad faciē: sic dicit apl̄s. De hac em̄ vita in p̄sa
mo dicit. Ceterū tamen vniuersa vanitas oīs
P̄s. 38. homo viuēs. Et itez. Qm̄ nō iustificabit cor
P̄s. 142. rā re oñis viuens. In qua vita etiam fm̄ Jo
1. Job. 3. hannē: nōdū apparuit quod erimus. Scim^o
autē inquit qz cū apparuerit: similes ei erim^o
quoniā videbim^o eum sicut est. Qd̄ vtiq; p̄
hāc vitā intelligi voluit: euz mortis debitum

Ubi. 5

Job. 1
Ibidē.

Exo. 33

Ibidē

Ibidē

Ubi. 5

Ibidē.

Saf. 9

1. Loz. 13

P̄s. 38

P̄s. 142

Jo 1. Job. 3

Libet

soluerimus: et resurrectionis pmissum receperim. Siue qd etiā nūc in q̄tū dei sapiāz p quā facta sūt oīa: spiritalit̄ itelligim: intātū carnalib⁹ affectib⁹ morimur: vt mortuū nob hūc mūdū deputātes: nosq; ipi huic mundo moriamur: et dicam⁹ qd ait apls. Abūnd⁹ mihi crucifix⁹ ē: et ego mūdo. De hac em̄ morte itez dic. Si at mortui estis cū xp̄o: qd adhuc velut viuētes d̄ h mūdo decernitis: nō ē im merito: nō pōt facie. i. ipam manifestationē sapie dei videre et viuere. Ipa em̄ ē spēs: cui p̄tēplande suspirat oīs q̄ affecta r̄oē diligere ex toto corde: et ex tota aīa: et ex tota mēte. Ad quā p̄tēplandā etiā p̄ximū q̄tū pōt edificat: q̄ diligit et p̄ximū sicut seipm. In q̄b⁹ duo bus p̄ceptis: tota lex p̄det et pp̄he. Qd signi ficat etiā in ip̄o moyse. Nā cū dixisset p̄p̄ dilectionē dei q̄ p̄cipue flagrabat. Si iuenis gratiā i p̄spectu tuo: oīde mihi temetipm manifeste: vt sim inueniēs ḡf̄az aī te: cōtinuo p̄p̄ dilectionē etiāz p̄ximū subiecit atq; ait. Et vt scīa qz p̄s tu⁹ ē gens h. Illa ē ḡ spēs q̄ rapit oēm aīaz rōnalē desiderio sui: tāto ardentiorē: quāto mūdiorē: et tāto mūdiorē: quāto ad spiritalia resurgētē. Tāto aut̄ ad spiritalia resurgētē: q̄to a carnalib⁹ morientē. Sz dū pegrinamur a dño: et p̄fidē ambulamus: nō p̄ spēm: posteriora xp̄i: h̄ ē carnē p̄ ipam s̄dē videre debem⁹. i. in solito fidei fundamentis: qd significat petra: et eā de tali tutissima specula intuentes: in catholica. i. ecclīa: de qua dictū ē. Sup̄ hanc petrā edificabo ecclīā meā. Tāto em̄ certū diligim⁹: q̄to videre desideram⁹ facie xp̄i: quā tāto i posteriorib⁹ suis agnoscim⁹: q̄to nos prior dilexerit xp̄s. Sed in ipa carne fides resurrectionis ei⁹ saluos facit atq; iustificat. Si em̄ credideris in q̄tū in corde tuo: qz illū de⁹ suscitauit a mortuis: salu⁹ eris. Et itez. Qui tradit⁹ ē inquit propter delicta n̄ra: et resurrexit propt̄ iustificationē n̄ra: idēq; resurrectio corp̄is dñi ē meritū fidei n̄re. Nā mortuā ē illā carne in cruce passiois: etiā inimici ei⁹ credūt: s̄ resurrexisse nō credūt. Qd firmissime nos credētes: tāq; de petre soliditate p̄tuemur: vñ certa spe adoptionē expectam⁹: redēptionē corp̄is n̄ri: qz h̄ in mēbris xp̄i speram⁹: q̄ nos p̄sum⁹: qd p̄fectum eē in ip̄o tanq; in capite n̄ro fidei sanitate cognoscim⁹. In nō vult nisi cū trāsierit videri posteriora sua: vt i ei⁹ resurrectionē credat. Pasca ei hebreū x̄bū d̄: qd transitū interpretamur. Et i Jobes euāgelista dicit. Nā diē festū pasce: sciēs iesus qz venit ei⁹ hora: vt trāseat ex h mūdo ad patrem

hoc at q̄ credūt: nectū i c̄ catholica fide. i. in scimate aliq; aut in heresi credūt: nō de loco qui est penes eū vidēt posteriora dñi. Quid em̄ sibi vult qd ait dñs. Ecce loc⁹ ē penes me et stabis sup̄ petrā: Quis loc⁹ terren⁹ est penes dñm: nisi h̄ ē penes eū qd eū spiritalit̄ attingit: Nā qd loc⁹ nō ē penes dñm: q̄ attingit a sine vsq; ad finē fortiter: et disponit oīa sua: uiter. Et cui⁹ dictū ē. Celū mihi sedes ē: et terra scabellū pedū ei⁹. Et q̄ dixit. Quā domus edificabit⁹ mihi: aut qd loc⁹ dētis mee: nōne man⁹ mea fecit h̄ oīa: Sz vicz intelligit loc⁹ penes eū in q̄ stat sup̄ petrā: ipa ecclīa catholica: vbi salubrit̄ videt pasca dñi. i. trāsītū dñi et posteriora ei⁹. i. corp⁹ ei⁹ q̄ credit i resurrectionē ei⁹. Et stab in q̄tū sup̄ petrā: statū vt trāsiet mea maiestas. Reuera em̄ statū vt trāsiet maiestas dñi in clarificatione dñi: qua resurgens ascendit ad p̄rem: solidatus sum⁹ super trā. Et ip̄e p̄ter tūc solidat⁹ ē: vt cū fiducia p̄dicaret: quē p̄sūq; eēt solidatus: tertimore negauerat: iā qdē p̄destinatōe posit⁹ in specula petre: sed adhuc manu dñi sibi supposita ne videret. Posteriora em̄ ei⁹ visur⁹ erat et nōdū ille trāsierat vt i q; a morte ad vitam nōdū resurrectionē clarificat⁹ erat. Nā qd sequit̄ in exodo: et dicit. Tegā manū meā super te: donec transeā: et auferā manū meā: et tūc videbis posteriora mea. Abulti israelite quoz tūc figura erat moyses: post resurrectionē dñi crediderūt in eū: tanq; iā vidētes posteriora ei⁹: remota manu ei⁹ ab oculis suis. Et i Esaie talē p̄phetiā euāgelista cōmōmorat. In crassa cor: p̄li bui⁹: et aures eozum opila: et oculos eoz graua. Deniq; i psalmo nō absurde intelligit ex eoz p̄sona dici. Quā die ac nocte grauata est super me man⁹ tua. Dic fortasse cū manifesta miracula faceret: nec ab eis agnosceret. Nocte aut̄ cū i passione moreretur: quādo certū putauerūt sicut quilibet hoīem p̄mptū et extinctū. Sed qm̄ cū transisset vt ei⁹ posteriora viderent: p̄dicante sibi apostolo petro: qz oportebat xp̄m pati et resurgere: cōpuncti sunt dolore penitentie: vt fieret in baptizatis: quod in capite psalmi dicit. Beati quoz remisse sunt iniquitates: et quoz tecta sūt peccata. Propterea cū dictum eēt. Graua est sup̄ me man⁹ tua tanq; dño transeunte: vt iam remoueret manū et viderent posteriora eius: sequit̄ vox dolentis et cōsistentis: et ex fide resurrectionis dñi peccatoz remissionē accipientis. Lōuerus sum inquit in erūna mea dū infigeret spina. Peccatū meū cognoui: et iniusticiāz meam

Exo-33
Sap-8
Esa-69
Ibidē
Exod-33
Abat-26
Exod-33
Esa-6
Abat-13
P̄s-31
Act-2
P̄s-31
Ibidē
Ibidē

Secundus

nō operū. Dixi pñficiabo aduersū me in iu-
sticiā meā dñō: et tu remisisti impietate peccati mei
Regē em̄ tāto carnis nubilo debem̄ i uolui:
vt putem̄ facie qdē dñi eē iuisibile: do: sū dō
uisibile: qñ qdē in forma serui vtrūq; uisibili-
ter appuit. In forma at̄ dei absit vt tale aliqd
cogitet. Absit vt verbū dei sapia dei ex vna
pre habeat facie: ex alia do: sū sic corp̄ hu-
manū: aut oīno vlla specie vt motiōe: siue lo-
co: siue tpe pmutet. Quā pp̄ si illis uocib̄
q̄ fiebāt in exodo: et illis oib̄ corp̄alib̄ demō-
strationib̄ dñs iesus xps̄ oñdebat: aut alias
xps̄ sic loci hui⁹ p̄sideratio psuadet: als̄ spūs
sc̄tus: sicut ea q̄ supra dixim⁹ admonēt: nō h̄
effic̄ vt de⁹ p̄ nūq; tali aliq; specie p̄rib̄ vi-
sus sit. Abultra em̄ talia uisa facta sūt illis tpi-
bus nō euidēter noiato et designato i eis vel
p̄re vel filio: vel spūsctō: s̄ tñ p̄ qdā valde p̄-
babiles significatiōes nōnullis indicijis exi-
stētib̄: vt nimis temerariū sit dicere: deū pa-
trē nūq; p̄rib̄ aut p̄p̄bis paliq; uisibiles for-
mas apparuisse. Hāc em̄ opinionē illi pepert
q̄ nō potuerūt i vnitāte trinitatis itelligere

1. Thi. 1.
Ibidē. 6.
qd̄ dicit̄ ē: Regi aut̄ seculorū i mortali iuisibi-
li solido: et quē nemo hoim̄ vidit: nec videre
pōt. Qd̄ de ip̄a suba sūma sūmeq; diuina et in-
cōmutabili: vbi et p̄ et filii et spūsctūs: vnus
et solus de⁹ p̄ sanā fidē itelligit̄. Elisiōes aut̄
ille p̄ creaturā p̄mutabilez deo incōmutabili
subditā facte sunt: nō pp̄rie sicut ē: s̄ signifi-
cariue: sicut p̄ rex causis et tpiō optuit osten-
dētes deum.

De uisiōe Danielis in qua illi et p̄ris et filij
p̄sona appuit i specie corp̄ali La. XVIII

Uāq; nescio quēadmodū isti intelli-

gāt qd̄ danieli appuit antiqu⁹ dierū
a q̄ filii hoīs q; pp̄ nos eē dignat⁹ ē

accepisse itelligit̄ regnū: ab illo sc̄z q̄ ei dicit̄ i
ps̄. Filii me⁹ estu: ego hodie genui te: po-
stula a me et dabo tibi gētes hereditatē tuā:
et q̄ oīa subie cit sub pedib̄ ei⁹. Si q̄ danieli:
et p̄ dās regnū: et filii accipiēs: apparuerūt i
specie corp̄ali: quō isti dicit̄: p̄rem nūq; uisū
eē p̄p̄bis: et iō solū debere itelligi inuisibile

1. Thi. 6.
Dan. 7.
quē nemo hoim̄ vidit nec videre pōt. Ita n-
narrauit daniel: Aspiciēbā in q̄t donec thro-
ni positi sunt: et vetust⁹ dierū sedebat: et indu-
mētū ei⁹ q̄si nix albū et capill⁹ capiti ei⁹ q̄si la-
na mūda. Thron⁹ ei⁹ flāma ignis: rore eius
ignis flagrās: et flumē ignis trāsibat i p̄spectu
ei⁹: et mille milia defuiebāt ei: et dena milia de-
nū miliū assistebāt ei. Et iudiciū collocauit et
libri apti sūt et. Et paulopost. Aspiciēbā in-
Ibidē q̄t in uisu nocti: et ecce cū celi nubib̄ q̄si filius

hoīs erat: et vsq; ad veterē dierū puenit: et ob-
latus ē ei. Et ip̄i dat⁹ ē p̄ncipat⁹ et honor et re-
gnū: et oēs p̄p̄ri trib⁹ et lingue ip̄i seruiēt. Po-
testas ei⁹: p̄tās etna q̄ nō p̄teribit: et regnum
ei⁹ qd̄ nō corūpet. Ecce p̄ dās: et filii accipi-
ens regnū sempiternū: et sūt ambo i p̄spectu
p̄phetatis uisibile sp̄. Nō q̄ cōueniētē cre-
dit etiā p̄ de⁹ eo mō solere appere mortalib̄
Nisi forte aliq; dicat: iō nō eē uisibile p̄ em:
q; incōspectu somniātis appuit. Ideo aut̄ vi-
sibile filiū et spūsctū: q; moyses illa oīa uigi-
lās uidit. Quasi dō x̄bū et sapiam dei uidit
moyses carnalib̄ oculis: aut uideri spūs vel
hūanus pōt q̄ carnē istā uiuificat: vel ip̄e cor-
pore q̄ uentus dicit̄: q̄tomin⁹ ille spūs dei q̄
oim̄ hoim̄ et angelorū mētes ineffabili excel-
lētia diuine sube sup̄gredit. Aut q̄s̄ tali p̄ci-
piter errore: vt audeat dicere filiū et spūs san-
ctū etiā uigilantib̄ hoīb̄ eē uisibiles: patrē
aut̄ nō nisi somniātib̄. Quō q̄ de p̄re solo ac-
cipiūt: Quē nemo hoim̄ uidit: nec videre pōt
An cū dormiūt hoīs: tūc nō sunt hoīs: aut
q̄ formare silitudinē corp̄is pōt ad se signifi-
candū p̄ uisa somniantū: nō pōt formare ip̄-
sam corporeā creaturā ad se significandū ocu-
lis uigilantiū: cū ei⁹ ip̄a suba q̄ ē ip̄e qd̄ ē nulla
corp̄is silitudine dormiēt: nulla corporeā sp̄
uigilanti possit oñdi. S; nō solū p̄ris: uer̄ etiā
filij et spūscti: et certe q̄ uigilantiū mouenē vi-
sis: vt nō p̄rem: s̄ tñ filiū vel spūsctū credāt
corp̄alib̄ hoim̄ apparuisse p̄spectib̄ vt omit-
tā tantā latitudinē sanctarū paginarū: et tam
multiplicē earū intelligentiā: unde nemo sa-
ni capitis affirmare debet: nusq; p̄sonā patris
p̄ aliquā specie corp̄alē uigilantiū ocul⁹ de-
monstratā. Sed vt hoc vt dixi omittaz: quid
dicit̄ de p̄re nō Abraam. cui certe uigilanti
et ministranti: cu; scriptura p̄misisset dicens.
Uisus est dñs Abrae non vnus aut duo: sed **Gen. 18**
tres apparuerūt iri: quorū nullus excellēss
alijs eminuisset dicit̄ est: nullus honorati⁹ ef-
fulsisse: nullus impiosi⁹ egisse. Quapropter
qm̄ in illa triptata nostra distributiōe: primū
querere instituiū: ut; pater: an filii: an spi-
ritusctūs: an aliq; pater: aliq; filii: aliq; spi-
ritusctūs: an sine vlla distinctiōe p̄sonarū: sic
dicit̄: de⁹ vn⁹ et solus: id est trinitas ip̄a: per il-
las creature formas p̄rib̄ apparuerit: inter-
rogatis q̄ potuim⁹ q̄tū sufficere uisum est:
sanctarū scripturarū locis: nihil aliud quā
tū existimo diuinorū sacramentorū mode-
sta et cauta p̄sideratō psuadet: nisi vt temere
nō dicam⁹ que nā ex trinitate p̄sona cui libet
patrē et p̄p̄etaz in aliquo corp̄e vel silitudi-

1. Thi. 6

Gen. 18

Liber

ne corporis apparuerit: nisi cū p̄tinētia lectiōis aliqua pbabilia circūponit indicia. Ipa em̄ natura vel suba vel essētia vel quolibet alio noie appellandū ē idip̄m qd̄ de⁹ est: q̄cqd̄ illud ē corp̄aliter videri nō p̄t. Per subiectā x̄o creaturā: nō solū filiū vel sp̄m̄ sanctū: sed etiā p̄rem corp̄ali specie siue similitudie mortilib⁹ sensibus significatiōē suidare potuis: se credendū est. Que cū ita sint: ne imoderatius p̄grediat̄ secūdi hui⁹ voluminis longitudo: ea que restant in p̄sequētib⁹ videam⁹.

Explicit liber secūndus.

Incipiūt capitula libri tertij.

- i Utrū cū de⁹ hoib⁹ visus ē: ip̄e passum p̄tā creature speciē apparuerit an vero angeli ex p̄sona ipsius sint locuti.
- ii De mutationib⁹ creature: siue p̄suetudinarijs: siue insolitis que nō fiunt extra potestatem ac potentiā creatoris.
- iii Exēplū quo ostēdit̄ oēs cās actionū rōnabiliū a sūma dei volūtate descēdere.
- iiii De p̄uidētia dei qua subiectioni sc̄tōz p̄sident angelozum.
- v De opede dei oīs creatura admistrat̄: q̄ et mira mlt̄a ordini p̄suetudinis inserūt.
- vi De de⁹ oēm creaturā corp̄alē animare cognoscit̄ in vteris matrū.
- vii De miraculis que magicis artib⁹ fiūt.
- viii Quicqd̄ angeli trāsgressores mali faciūt: nō ip̄s seruiunt ad nutū creature corp̄ales: sed deo a quo dat̄ p̄tās.
- ix De causis originalib⁹ creaturaz corp̄alū quas mundo creator inseruit.
- x De significatiōib⁹ que ad manifestandā volūtatē dei: siue p̄ angelos: siue p̄ homines ministrant̄.
- xi Essentiā trinitatis nunq̄ oculis apparuisse mortaliū: sed p̄ subiectā sibi creaturā significasse que voluit.

Incipit proemiū in tertijū librū.

Redant q̄ volūt: malle me legendo c̄ q̄ legenda dictando laborare. Qui aut̄ hoc nolunt credere expiri x̄o et p̄sit r̄ volūt: dēt̄q̄ legēdo vel meis inq̄stioni bus r̄sideat̄: vel interrogatiōib⁹ alioz: q̄s p̄ mea p̄sona quā inseruitio x̄pi gero: et p̄ studio quo fidē n̄fam aduersuz errozē carnaliuz et aialiū hoīm muniri inar desco: necesse est me pati: r̄ videant q̄ facile ab isto labore me tēperē: r̄ q̄to etiā gaudio stilū possim habere feriatū. q̄ si ea que legim⁹ de his reb⁹ sufficienter edita in latino sermone: aut nō sūt: aut nō inueniunt̄: aut certe difficile a nob̄ in-

ueniri queūt. Brece aut̄ lingue nō sit nob̄ tā tus habit⁹: vt taliū rex libris legēdis r̄ intel ligēdis vllō nō repiamur idonei: quo gene re l̄f̄az ex his que nob̄ pauca interpretata sunt: nō dubito cūcta que vtiliter q̄rere pos sumus p̄tineri. Fratib⁹ aut̄ nō valeā resistere iure: quo eis seru⁹ factus sum: flagitātib⁹ vt coz in x̄po laudabilib⁹ studijs: lingua ac stilo meo: quas biga i me caritas agitat: ma xime seruū: egoq̄ ip̄e multa que nesciebam scribēdo me didicisse p̄stear: nō debet bicla bor me⁹ cuiq̄ pigro: aut multū docto videri sup̄fluus: cū multis impigris multisq̄ indo ctis: inter quos etiā mibi nō parua ex pte sit necessari⁹. Ex his igit̄ que ab alijs de hac re scripta iā legim⁹: plurimū am̄niculati r̄ ad tuti: ea que d̄ trinitate: vno sūmo sūmeq̄ bo no deo pie queri r̄ disseri posse arbitro: ip̄o exhortate querēda atq̄ adiuuāte disserēda suscepi: vt si alia nō sunt h̄mōi scripta: sit qd̄ habeam⁹: r̄ legat̄ qui voluerint r̄ valuerint. Si aut̄ iā sunt: tāto facilius aliqua inueniant̄ quanto talia plura eē potuerint. Sane cū in omib⁹ l̄ris meis: nō solū p̄iū lectorē: s̄ etiaz libez correctorē desiderē: multo maxie i his vbi ip̄a magnitudo questiōis: vtinā tā mltos inuētores h̄re posset: q̄ mltos p̄tradictores haber. Uerū tamē sicut lectorē meū nolomi hi eē deditū: ita correctorē nolo sibi. Ille me nō amet amplius q̄ catholicā fidē: ille se non amet amplius q̄ catholicā veritatē. Sicut il li dico: Noli meis l̄ris quasi scripturis cano nicis inseruire: s̄ in illis r̄ qd̄ nō credebas cū inueneris incunctatē crede: in istis aut̄ qd̄ certū nō habebas: nisi certū intellexeris: no li firme r̄tinere. Ita illi dico: Noli meas litte ras ex tua opinione v̄ p̄tentione: s̄ ex diuina lectione vel incōcussa rōne corrigere. Si qd̄ in eis veri cōprehēderis existēdo nō ē meū: at intelligēdo r̄ amādo r̄ tuum sit r̄ meū. Si qd̄ aut̄ falsi cōuiceris errādo: fuerit meū: sed iā cauēdo nec tuū sit nec meū. h̄inc itaq̄ ter tius hic liber sumat̄ exordij: quousq̄ secun dus puenerat. Lū em̄ ad id ventum esset: vt vellem⁹ ostendere: nō ideo minorē patre filium q̄ ille misit: hic missus ē: nec iō miorē v̄t̄oq̄ sp̄m̄ sc̄m̄: q̄ r̄ ab illo. r̄ ab illo missus in euāge lio legit̄: suscepim⁹ h̄ q̄rere: cū illuc missus sit filius vbi erat: q̄ in hunc mundū venit: r̄ in hoc mūdo erat: cū illuc etiā sp̄m̄ sanct⁹ vbi r̄ ip̄e erat: qm̄ sp̄s d̄ni repleuit orbē terrarū: r̄ hoc qd̄ cōtinet om̄ia sciētiam habet vocis. Utrū p̄pterea missus sit d̄ns: q̄ ex occulto l. carne natus ē: r̄ de sinu p̄ris ad oculos hoīm

Dis. 9.

1. Thi. 1. Job. 1.

Sap. 1.